

Sygn. akt I C 47/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Wróblewska

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko R. K.

o zapłatę

1. zasądza od R. K. na rzecz (...) im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 16.105,54 zł (szesnaście tysięcy sto pięć złotych 54/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym nie wyższymi niż w wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 18 listopada 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od R. K. na rzecz (...) im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 2.639 zł (dwa tysiące sześćset trzydzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 47/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lutego 2014 roku (...) im. F. S. z siedzibą w G. wystąpiła przeciwko R. K. o zapłatę kwoty 17.738,42 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona pozwem kwota stanowi zaległość z tytułu umowy pożyczki z dnia 8 marca 2012 roku, a roszczenie w wysokości 17.738,42 złotych obejmuje kwoty : 16.105,54 złotych tytułem kapitału, 250,53 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek do dnia wniesienia pozwu, 1.189,83 złotych tytułem zaległych odsetek umownych oraz 192,52 złotych tytułem nieuiszczonych opłat.

(pozew k.3 – 4)

Nakazem zapłaty z dnia 24 marca 2014 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k.5v)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 26 listopada 2019 roku R. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości,

W uzasadnieniu swojego stanowiska procesowego pozwany zanegował wymiar rzeczywistego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.18)

W piśmie procesowym z dnia 19 lutego 2020 roku R. K. wskazał na brak udowodnienia roszczenia, co winno skutkować oddaleniem powództwa. Pozwany zaznaczył, że do akt sprawy nie zostały zgłoszone dowody potwierdzające chociażby harmonogram spłat, przekazanie do jego dyspozycji kwoty pożyczki, a także zakres dokonywanych spłat.

(pismo procesowe R. K. z dnia 19 lutego 2020 roku k.46 – 47)

W piśmie procesowym z dnia 24 lutego 2020 roku (...) im. F. S. z siedzibą w G. sprecyzowała, że dochodzona kwota obejmuje kwoty : 16.105,54 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 18 listopada 2017 roku do dnia zapłaty oraz 1.632,88 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 14 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powodowa (...) zaznaczyła, że dokonane po dniu zainicjowania postępowania sądowego wpłaty w łącznej wysokości 3.608,19 złotych zostały zaliczone na poczet odsetek karnych od przeterminowanego zadłużenia. Jednocześnie wskazała, że w dniu 30 listopada 2017 roku przeniosła wierzytelność z tytułu umowy pożyczki na P. 1 (...)w W. oraz wniosła o jego zawiadomienie o toczącym się procesie w trybie art. 196 § 1 k.p.c.

(pismo procesowe (...) im. F. S. z siedzibą w G. z dnia 24 lutego 2020 roku k.51 – 57)

Pismem procesowym z dnia 21 maja 2020 roku (...) im. F. S. z siedzibą w G. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazała również, że dokonana przez pozwanego wpłata z dnia 8 maja 2020 roku w wysokości 779,41 złotych została zaliczona na poczet dalszych odsetek karnych (40,18 złotych) oraz odsetek umownych (739,23 złotych).

(pismo procesowe (...) im. F. S. z siedzibą w G. z dnia 21 maja 2020 roku k.166)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 8 marca 2012 roku (...) im. F. S. z siedzibą w G. udzieliła R. K. pożyczki w kwocie 20.000 złotych, płatną w miesięcznych ratach do dnia 6 marca 2017 roku.

Kwota pożyczki miała zostać przekazana na rachunek bankowy numer (...) (pkt 6 umowy).

Oprocentowanie pożyczki ustalono jako zmienne, wynoszące na dzień zawarcia umowy 20,5 % w skali roku, a którego wysokość mogła ulec zmianie w przypadku zmiany co najmniej jednego z następujących parametrów : stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego, rentowności bonów skarbowych, obligacji Skarbu Państwa, oprocentowania lokat międzybankowych (stawki WIBOR/ (...)), wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS w Dzienniku Urzędowym oraz w zakresie wynikającym ze zmian tych parametrów (pkt 7 umowy). Stopa procentowa została pomniejszona o 2 punkty procentowe w związku z zobowiązaniem się pożyczkobiorcy do przekazywania przelewem kwoty nie mniejszej niż 2.900 złotych miesięcznie celem zasilenia rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego prowadzonego na jego rzecz w (...) (pkt 8 ust. a umowy).

Spłata pożyczki może następować poprzez pobieranie należności wynikających z umowy w ciężar rachunku numer (...) (pkt 14 umowy).

W związku z udzieleniem pożyczki pożyczkobiorca zobowiązał się do uiszczenia kwot : 20 złotych tytułem opłaty przygotowawczej, 1.400 złotych tytułem prowizji, 20 złotych tytułem wypłaty pożyczki na konto bankowe oraz 2 złote tytułem wpisowego i udziału w Towarzystwie (...) (pkt 19 umowy).

W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną od której naliczane są odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (pkt 23 w zw. z pkt 21 umowy).

Zabezpieczeniem przyznanej pożyczki pozostawało przystąpienie do umowy ubezpieczenia grupowego (...), a pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu na rzecz pożyczkodawcy kosztów z nim związanych tj. kwoty 1.356 złotych (pkt 24a umowy).

Pożyczkobiorca oświadczył, że otrzymał regulamin (załącznik nr 1), zapoznał się z jego treścią oraz zobowiązał się do jego stosowania (pkt 35 umowy).

(umowa pożyczki k.35 – 37, harmonogram spłat k.137)

Warunki realizacji umowy określone były również w regulaminie udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich (...), który stanowił załącznik nr 1 do umowy z dnia 8 marca 2012 roku.

Wypłata pożyczki następuje m.in. po zapłacie należnych prowizji i opłat (§ 20 ust. 1 pkt 3 regulaminu).

W przypadku niespłacenia pożyczki/ kredytu lub jego raty w terminie, należność z tytułu udzielonej pożyczki/ kredytu staje się w następnym dniu należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych ustalonej w drodze uchwały zarządu (...), z tym zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa dla należności przeterminowanych nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 28 ust. 1 i 2 regulaminu).

Okres wypowiedzenia umowy pożyczki/ kredytu wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością pożyczkobiorcy/ kredytobiorcy termin wypowiedzenia wynosi 7 dni, o ile umowa nie przewiduje okresu dłuższego (§ 33 ust. 2 regulaminu). Po upływie okresu wypowiedzenia umowy pożyczki pożyczkobiorca/ kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanej pożyczki/ kredytu wraz z odsetkami należnymi (...) za okres korzystania z pożyczki/ kredytu, chyba że umowa stanowi inaczej.

(regulamin k.117 – 123)

W dniu 8 marca 2012 roku (...) im. F. S. przekazała na rachunek bankowy R. K. kwotę 18.600 złotych tj. całkowitą kwotę pożyczki pomniejszoną o wysokość prowizji (20.000 złotych – 1.400 złotych). W tym samym dniu pobrane zostały z rachunku pożyczkobiorcy kwoty : 1.356 złotych tytułem kosztu zabezpieczenia w ramach umowy ubezpieczenia grupowego (...) i wpisowego w Towarzystwie (...) (2 złote) oraz 20 złotych tytułem opłat za zlecenie przelewu.

(zestawienie operacji na rachunku k.131 – 132, dyspozycja wypłaty k.138 – 139)

R. K. nie regulował terminowo należności z tytułu umowy pożyczki. W okresie od dnia 8 marca 2012 roku do dnia 6 września 2013 roku dokonał wpłat w łącznej wysokości 4.967,41 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat sporządzonym w dacie zawierania umowy do dnia 6 września 2013 roku przewidywane spłaty ze strony pożyczkobiorcy miały objąć kwotę 9.633,78 złotych, w tym 4.049,92 złotych tytułem kapitału oraz 5.583,86 złotych tytułem odsetek.

Na dzień 30 stycznia 2014 roku zaległość R. K. z tytułu niespłaconego kapitału wynosiła 16.105,54 złotych.

(raport spłaty k.167 – 168, zestawienie operacji na rachunku k.131 – 132)

Pismami z dnia 8 sierpnia 2013 roku, 20 września 2013 roku oraz 7 listopada 2013 roku (...) im. F. S. wzywała R. K. do zapłaty kwot odpowiednio : 1.088,56 złotych, 523,96 złotych i 1.707,31 złotych w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Korespondencje listowe zostały skierowane na adres : Ł., ul. (...).

(wezwania do zapłaty wraz z dowodem nadania k.152 – 157)

Pismem z dnia 20 listopada 2013 roku (...)im. F. S. wypowiedziała umowę pożyczki z dnia 8 marca 2012 roku z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia. Korespondencja listowa została skierowana na adres : Ł., ul. (...) i nie podjęta przez R. K..

(wypowiedzenie umowy k.38, awizacja przesyłki k.39)

W dniu 30 listopada 2017 roku P. 1 (...)z siedzibą w W. zawarł ze (...) im. F. S. w G. umowę przelewu wierzytelności na mocy której cedent nabył m.in. wierzytelność przysługującą cesjonariuszowi względem R. K. z tytułu umowy pożyczki z dnia 8 marca 2012 roku .

(umowa przelewu k.60 – 63)

W okresie od dnia 13 kwietnia 2016 roku do dnia 8 maja 2020 roku wpłaty na poczet zadłużenia z tytułu umowy pożyczki objęły łącznie kwotę 4.387,60 złotych i zaliczone zostały na poczet : odsetek karnych od kapitału oraz kwoty skapitalizowanej – 4.347,42 złotych oraz odsetek umownych – 40,18 złotych.

(raport spłaty k.167 – 168)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności dokumenty związane z zawarciem oraz obsługą zadłużenia z tytułu umowy pożyczki.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw rachunkowości mając na względzie brak złożenia w wyznaczonym terminie stosownej dokumentacji, z której wynikałby czytelny i jasny sposób obsługi spornej pożyczki. Należy wskazać, że zarządzeniem z dnia 5 lutego 2020 roku (k.42) powódka została zobowiązana przez fachowego pełnomocnika do przedłożenia dokumentacji dotyczącej szczegółowego wyliczenia zadłużenia pozwanego (zestawienie dokonywanych wpłat oraz sposobu ich zaliczenia na kapitał, odsetki, koszty, zestawienie wyliczenia odsetek z zaznaczeniem okresu ich naliczania, kwot od których były naliczane oraz wysokości przyjętego oprocentowania, podstawy naliczania opłat) w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem oceny odmowy złożenia dokumentów na podstawie art. 233 § 2 k.p.c. Ostatecznie przedstawione przez powodową (...) materiały nie pozwalały na jednoznaczne, klarowne oraz niebudzące wątpliwości odtworzenie procesu prowadzącego do wartości zadłużenia określonych pierwotnie w pozwie jako dług pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki.

Po pierwsze, raporty spłaty na dzień 13 stycznia 2020 roku (k.58 – 59) oraz 8 maja 2020 roku (k.167 – 168) obejmują okres od dnia 30 stycznia 2014 roku. Brak jest tego rodzaju danych za okres poprzedzający, a mianowicie od chwili zawarcia umowy tj. dnia 8 marca 2012 roku. Tym samym pominięty został prawie 2 – letni okres wykonywania i obsługi umowy, w trakcie której realizowane były, co prawda nieregularnie, ale mimo wszystko wpłaty ze strony pozwanego.

Po wtóre, nie jest możliwe jakiegokolwiek pozytywne zweryfikowanie kwot wskazanych w powyższych raportach na dzień 30 stycznia 2014 roku jako wysokość odsetek umownych – 1.189,83 złotych, odsetek od kapitału – 52,85 złotych, pozostałych kosztów – 220 złotych, jak również odsetek od kwoty skapitalizowanej – 160,34 złotych (w tym przypadku pierwsza adnotacja na dzień 9 października 2014 roku). Pomimo stosownego wezwania nie załączono zestawienia, z którego wynikałoby w jaki sposób tego rodzaju wartości zostały ustalone (okres naliczania, podstawa naliczenia, wysokość przyjętego oprocentowaniu przy należnościach ubocznych, podstawa naliczania pozostałych kosztów). Trudno stwierdzić, czy w okresie tym (poprzedzającym dzień 30 stycznia 2014 roku) miały miejsce zmiany

oprocentowania pożyczki, a jeśli tak to w jakim zakresie. Wreszcie mało czytelna i zrozumiała pozostaje nawet zaprezentowana część raportu, która dotyczy okresu po dniu 30 stycznia 2014 roku.

Po trzecie, z zestawienia operacji z rachunku (k.131 – 132) nie wynika sposób zaliczania poszczególnych wpłat dokonywanych przez pożyczkobiorcę na poczet kapitału, odsetek umownych i karnych, a także kosztów i opłat. Złożony dokument obrazuje w istocie jedynie przeprowadzane operacje, które pozostają o tyle bez większego znaczenia, że nie jest możliwe ich przyporządkowanie do wartości zadłużenia istniejącego na datę poszczególnej spłaty.

W świetle przedstawionych argumentów, w szczególności braku należytego wywiązania się przez pełnomocnika strony powodowej z nałożonego na niego zobowiązania, do akt sprawy nie został załączony kompletny, a przede wszystkim czytelny i jasny sposób obsługi umowy pożyczki. W tak ukształtowanych okolicznościach brak było podstaw do skorzystania z wiedzy specjalnej biegłego, który nie dysponowałby stosownym materiałem źródłowym do udzielenia wiążącej odpowiedzi w zakresie oceny prawidłowości obsługi zadłużenia, jak również jego ostatecznego wymiaru.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie.

Na wstępie rozważań w niniejszej sprawie należy wskazać, że nie zaktualizowały się przesłanki do zastosowania art. 196 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli okaże się, że powództwo zostało wniesione nie przez osobę, która powinna występować w sprawie w charakterze powoda, sąd na wniosek powoda zawiadomi o toczącym się procesie osobę przez niego wskazaną. Analizując zgromadzony materiał dowodowy koniecznym pozostaje stwierdzenie, że w dacie wytoczenia powództwa (27 lutego 2014 roku) legitymacja procesowa czynna przysługiwała (...) im. F. S. w G., a w toku trwającego postępowania doszło do zbycia przez powoda przysługującej mu wierzytelności na rzecz jednego z funduszy sekurytyzacyjnych. Tego rodzaju sytuacja procesowa odpowiada nie tyle regulacji art. 196 § 1 k.p.c., lecz art. 192 pkt 3 k.p.c. W myśl ostatniego z przytoczonych przepisów z chwilą doręczenia pozwu bycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, a nabywca może wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. W konsekwencji brak było podstaw do zastosowania normy art. 196 § 1 k.p.c. i zawiadomienia P. 1 (...) z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu.

Przechodząc do merytorycznej oceny zgłoszonego żądania należy stwierdzić, że jego materialno prawną podstawą pozostawał art. 720 k.c. oraz szczegółowe postanowienia umowy pożyczki z dnia 8 marca 2012 roku, na mocy której R. K. zobowiązał się do spłaty udzielonego wsparcia finansowego w kwocie 20.000 złotych do dnia 6 marca 2017 roku.

W tym miejscu warto zaznaczyć, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie potwierdziły, aby doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki przed ostatecznym terminem jej spłaty. Stwierdzenie to stanowi następstwo skierowania korespondencji listowych zawierających wezwanie do zapłaty i oświadczenie o wypowiedzeniu umowy na adres (...), ul. (...), który nie został potwierdzony jakimkolwiek dokumentem jako miejsce pobytu R. K. w dacie kierowania do niego poszczególnych przesyłek. Z treści samej umowy pożyczki wynikają inne dane adresowe (...), ul. (...). O ile umowa w punkcie 34 nakładała na pożyczkobiorcę obowiązek informowania kasy o każdorazowej zmianie adresu, w tym adresu korespondencyjnego, o tyle trudno stwierdzić w jakim trybie i dacie doszło do ustalenia innego miejsca pobytu niż wynikający z umowy, tym bardziej, że z załączonych dokumentów wynika, że miejscem stałego pobytu R. K. w tym okresie był adres Ł., ul. (...) (umowa najmu k.13). W konsekwencji Sąd uznał, że roszczenia z tytułu umowy pożyczki stały się wymagalne z dniem następującym po dacie ostatecznego terminu jej spłaty, która zgodnie z harmonogramem przypadła na dzień 6 marca 2017 roku tj. w dniu 7 marca 2017 roku. Wobec stwierdzonej wadliwości w zakresie procesu wypowiedzenia umowy nie było możliwe przyjęcie innej, wcześniejszej daty. Zgodnie zaś z treścią § 28 ust. 1 regulaminu w przypadku niespłacenia pożyczki/ kredytu lub jego raty w terminie, należność z tytułu udzielonej pożyczki/ kredytu staje się w następnym dniu należnością przeterminowaną.

Mając na względzie powyższe, w szczególności ustalenie zasady odpowiedzialności pozwanego, rozważania należało zwrócić w kierunku wysokości zgłoszonego żądania.

Stosownie do obowiązującej w procesie cywilnym zasady ciężaru dowodu (art. 6 k.c. – onus probandi) każda ze stron zobowiązana jest do wykazania faktów, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne. Oznacza to, że w tych konkretnych realiach sprawy to na powódzie spoczywał obowiązek przedłożenia tego rodzaju dowodów, które uzasadniałyby wysokość dochodzonego roszczenia. W tym miejsce pełną aktualność zachowują rozważania poczynione uprzednio w ramach oceny zgromadzonego materiału dowodowego, których ponowne przytoczenie nie jawi się jako zasadne. Należy jedynie stwierdzić, że przedstawione zestawienia nie obejmowały pełnego okresu obsługi pożyczki, były mało precyzyjne i klarowne, a przy tym uniemożliwiały Sądowi jakkolwiek kontrolę wysokości dochodzonego roszczenia w odniesieniu do kwoty 1.632,88 złotych. Nie można przy tym stracić z pola widzenia, że pierwotnie (uzasadnienie pozwu k.4v) wartość ta była identyfikowana z odsetkami za opóźnienie (250,53 złotych), odsetkami umownymi (1.189,83 złotych) oraz opłatami (192,52 złotych). Z kolei w ramach pisma procesowego z dnia 24 lutego 2020 roku kwota ta nie została bliżej dookreślona przez stronę powodową, a z załączonych raportów spłat wynika, że jest to co najmniej od dnia 27 lutego 2014 roku kwota skapitalizowana. Nie jest przy tym rolą Sądu, aby domyślać się jakie należności podlegały kapitalizacji, w tym w jakim okresie czasu i przy uwzględnieniu jakich parametrów, tym bardziej, że w zobowiązaniu z dnia 5 lutego 2020 roku strona powodowa została wezwana do uszczegółowienia i wykazania tych kwestii, co jednakże nie miało miejsca.

Ostatecznie zgromadzony materiał dowodowy dał podstawę do uwzględnienia żądania pozwu w zakresie zaległego kapitału w wysokości 16.105,54 złotych. W tej mierze pozwany nie zdołał wykazać, aby dokonywane przez niego wpłaty skutkowały obniżeniem wymiaru długu poniżej wskazanej wartości. Co więcej kwota zaległego kapitału wynikała nie tylko z raportu spłaty, ale korespondowała z łączną spłatą dokonaną przez R. K., jak również treścią samego harmonogramu spłat i wezwania do zapłaty z dnia 7 listopada 2013 roku. I tak z historii operacji z rachunku (k.131 – 132) wynika, że w okresie od dnia 8 marca 2012 roku do dnia 6 września 2013 roku pozwany uiszczył tytułem spłat kwotę 4.967,41 złotych. W tożsamym okresie według harmonogramu spłat (k.137) wpłaty miały objąć kwotę 9.633,78 złotych, w tym 4.049,92 złotych tytułem kapitału oraz 5.583,86 złotych tytułem odsetek. Jak wynika zaś z wezwania do zapłaty z dnia 7 listopada 2013 roku zaległość z tytułu kapitału na tą datę wynosiła 844,36 złotych. Odwołując się ponownie do złożonego do akt sprawy harmonogramu spłat, łączny wymiar rat kapitałowych do dnia 6 listopada 2013 roku obejmował kwotę 4.578,52 złotych (wartość przybliżona z uwagi na zmienne oprocentowanie). Skoro zaległość w tej dacie wynosiła 844,36 złotych, to należy przyjąć, że kapitał spłacony został w kwocie 3.734,16 złotych (4.578,52 złotych – 844,36 złotych). To z kolei prowadzi do wniosku, że zaległość z tytułu kapitału na datę wymagalności roszczenia (7 marca 2017 roku) wynosiła 16.265,84 złotych (20.000 złotych - 3.734,16 złotych). Tym samym żądanie przez powodową spółkę zwrotu kwoty 16.105,54 złotych jako nieuiszczonego kapitału zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd miał na uwadze wpłaty dokonane na poczet zadłużenia, które nastąpiły w okresie od dnia 13 kwietnia 2016 roku do dnia 8 maja 2020 roku w łącznej wysokości 4.387,60 złotych, przy czym nie mogły one prowadzić do obniżenia ostatecznie zasądzzonego świadczenia. Zgodnie bowiem z treścią § 35 regulaminu udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich (...) spłatę należności z tytułu umowy pożyczki zalicza się przede wszystkim na : koszty windykacji, prowizje i opłaty, odsetki od kapitału przeterminowanego, kapitał przeterminowany, wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe, odsetki naliczane do dnia wpłaty, kapitał oraz opłaty z tytułu zwrotu kosztów postępowania. W okresie od dnia 7 marca 2017 roku (wymagalność roszczenia) do dnia 8 maja 2020 roku (data ostatniej wpłaty) wymiar odsetek za opóźnienie od przeterminowanego kapitału (zgodnie z umową odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 16.105,54 złotych) wyniósł 5.114,06 złotych (wg kalkulatora Lex), a więc był wyższy niż realizowane w tym okresie spłaty.

Mając na względzie powyższe Sąd zasądził od R. K. na rzecz powodowej (...) kwotę 16.105,54 złotych tytułem zaległego kapitału. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z punktem 23 umowy pożyczki z dnia 6 marca 2012 roku. Strony umowy zgodnie określiły wysokość odsetek od należności przeterminowanej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego w stosunku rocznym i w takiej też wartości należności uboczne mogły być dochodzone przez powódkę. Należności uboczne przyznane zostały zgodnie z żądaniem pozwu (ostatecznie sprecyzowane w piśmie

procesowym z dnia 24 lutego 2020 roku) tj. od dnia 18 listopada 2017 roku z tym jednakże zastrzeżeniem (w związku z treścią art. 481 § 2¹ k.c.), że wysokość przyznanych należności ubocznych, nie może przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie 2 in principio k.p.c. uznając, że powódka uległa jedynie co do nieznacznej części swego żądania (16.105,54 złotych / 17.738,42 złotych = 91 %). (...)im. F. S. poniosła łączne koszty w kwocie 2.639 złotych (222 złote tytułem opłaty od pozwu – art. 19 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 21 sierpnia 2019 roku, 2.400 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego - § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa) i w takim wymiarze przyznane zostały na jej rzecz od R. K..